

[Undervisningsministeren.]

virke hele Vejen over de Omraader, hvor der gives Undervisning, som adskiller sig fra den almindelige Folkeskoles, der er gratis; saa maa som en naturlig Konsekvens ogsaa Overbygningen over den være gratis. Det er ikke det principielle i det, jeg i og for sig viger tilbage for, men vi maa være klar over, at det vilde have ret vidtgaaende Konsekvenser. Dette har bevirket, at jeg har bestræbt mig for virkelig at gøre Undervisningen paa Musikkonservatoriet saa billig, at man kan sige, at det er en meget betydelig Ændring, der sker. Men naturligvis skal vi i Ministeriet gerne tage Tanken op. Jeg har ikke villet undlade at fremsætte disse rent elementære Betragtninger, fordi jeg selv føler, at der kan rejses naturlige Krav, hvis man fortsætter den Tankegang, som Ordførerne her har givet Udtryk for.

Hvad angaar de Ønsker, der er fremsat fra Konservatoriets Side, og hvortil enkelte Ordførere har henvist, kan jeg sige, at hele det Spørgsmaal, som vedrører Tilrettelæggelsen af en forsvarlig Undervisning paa det nuværende Grundlag, er fulgt i den Plan, der er fremlagt af Undervisningsministeriet. Det var oprindelig vor Tanke, at vi ogsaa vilde fremlægge Budgettet, men dertil gjorde man fra Finansministeriets Side den meget forstaaelige Bemærkning, at man nødigt vilde have, at vi ved et Lovforslag af denne Art indførte Bestemmelser, der faktisk hørte under Normeringsloven, og det maatte jeg bøje mig for, for det fandt jeg generelt set rigtigt. Derfor vil alt, hvad der vedrører Normering af Professorater, Lærestole o.s.v. komme ad den normale Vej; naar først Bemyndigelsen er givet her, vil der blive udarbejdet Forslag paa det Grundlag, og derefter vil man henvende sig først til Lønningsraadet og senere til Rigsdagens Lønningsudvalg vedrørende Normering af disse Pladser, og der vil saaledes blive Anledning til at tale om disse specielle Spørgsmaal. Det, som man i Undervisningsministeriet ikke er gaaet ind paa, er samtidig med Overtagelsen at ændre Grundlaget væsentligt. Jeg synes, at der der raader den meget fornuftige Regel, at man nu først foretager det Skridt, at Staten overtager Konservatoriet, og det vil saa være rimeligt, at man under selve Statsdriften paa Grundlag af de Erfaringer, som man da faar Lejlighed til at gøre, kan

komme tilbage til Rigsdagen med Forslag om eventuelle Udvidelser.

Det glædede mig meget, at det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, som paa en saa smuk Maade formede sit Forsvar for dansk Musikliv i det hele taget og derefter for dette specielle Forslag, der jo indeholder Hjælp til dansk Musikliv, viste, at hun ikke var blind for, at et saa vigtigt Skridt naturligvis vilde paaføre os en Forpligtelse i den Forstand, at de Ting, der naturligt vil høre med til Udviklingen af Musikkonservatoriet, maa komme frem i Form af fremtidige Forslag.

Jeg kan ikke rigtig gaa med til det ærede Medlem Fru Inger Merete Nordentofts Tanke, at man skulde kunne rette en Bebrejdelse imod os, fordi vi i første Omgang kommer til Rigsdagen med et Forslag om Overtagelse af Musikkonservatoriet paa det Grundlag, hvorpaa det arbejder, og i øvrigt med de Forbedringer, som Tidens Vanskeligheder kræver, og som muliggøres ved den forøgede Sum, der her er Tale om.

I samme Forbindelse vil jeg til det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp sige, at i de 360 000 Kr., som er beregnet som aarlig Udgift, er fradraget de Indtægter, de 28 000 Kr., som man her i Tinget aabenbart med et stort Flertal gerne vil have væk, og som stammer fra Elevkontingenterne; det er de 388 000 Kr., som svarer til det Budget, der bygger paa det faktisk nu eksisterende, med de Forbedringer, som er nødvendige efter Konservatoriets eget Ønske, dog ikke de mere vidtrækkende Udvidelser, som rækker ud i Fremtiden. Yderligere fragaar de Statsmidler, der faktisk i Øjeblikket gives, saadan som jeg nævnte det i min Forelæggelsestale, dels de 140 000 Kr., som vi er naaet op til som fast Statsstøtte aarlig, dels Tilskuddet fra den kulturelle Fond, 2 Gange 10 000 Kr., altsaa 20 000 Kr., og paa den Maade er jeg naaet til de 200 000 Kr. som den reelle øjeblikkelige Forøgelse. Jeg haaber, at jeg dermed har besvaret Spørgsmaalet om Forklaring af, hvordan det hænger sammen.

Jeg har gjort opmærksom paa, at Udtrykket „den aarlige Merudgift“ hænger sammen med den Terminologi, der anvendes i Finansloven; naar vi der opsummerer baade Udgifter og Indtægter og saa fører Differencen over i den næste Kolonne, hed-